

הבחירה שלך

אות י'

מלני

הרבי ממשיך להסביר את הטעויות של עובדי הכוכבים והמזלות. הם מתבלבלים בין עיקר לטפל. קודם כל הם חושבים שהכוכבים ומזלות הם העיקר בהעברת השפע, ולא יודעים שהם רק "גרזן", "צינור" שהשפע עובר דרכו. זו הטעות הראשונה שלמדנו עליה באות ג'.

נני

הבלבול השני שלהם הוא בכך שהם חושבים שההשפעה הגשמית היא העיקר, ולא קולטים שכל השפע בגשמיות, זה שיש לנו אוכל ופרנסה ובריאות, זה בשביל שנעבוד את הקב"ה ונעשה לו דירה בתחתונים!

מלני

הם שמים את הפוקוס במקום הלא נכון.

נני

זה בעצם מסביר לנו למה "אומות העולם מהן עובדין לחמה ומהן ללבנה, וישראל אינן עובדין אלא להקב"ה".

מלני

הגויים עובדים אלילים שונים, כוכבים ומזלות. אבל בני ישראל, הם עובדים רק את הקב"ה!

נני

ואת יודעת למה זה ככה? יש מושג שאנחנו צריכות להבין בשביל זה. זה נקרא 'רצון פנימי' ו'רצון חיצוני'.

לדוגמה: אני ואחים שלי הקטנים נוסעים כל שבוע לבקר את סבתא שלי, שזה ממש נחמד לנו. לפני שאנחנו חוזרים, היא מביאה לנו שוקולד, וזה עוד יותר נחמד.:

אתמול היינו אמורים לנסוע, ואחים שלי אמרו שהשבוע הם לא צריכים לנסוע, כי כבר קיבלו שוקולד בגן...

את מבינה? הרצון שלהם לנסוע לסבתא הוא רצון חיצוני, הם לא רוצים את סבתא, אלא את השוקולד, ולא אכפת להם ממי הם מקבלים אותו... אני לעומת זאת, נסעתי, כי אני רוצה את הקשר עם סבתא בעצמה! לא בגלל השוקולד שהיא תביא לי או לא...

מלני

אהה, הבנתי. אז בנמשל - הרצון הפנימי של הקב"ה הוא עם ישראל, לכן בני ישראל יכולים ומסוגלים לקלוט את הפנימיות - שהכל זה הקב"ה, והוא העיקר. לכן הם עובדים אותו.

נני

בדיוק. ולעומתם, השורש של הגויים הוא מהרצון החיצוני של ה' (הם בעצם נבראו רק כדי לשמש את בני ישראל). לכן אומות העולם מחשיבים לעיקר את הכוכבים, המזלות ואת השפע הגשמי.

מלני

ככה כתוב במאמר: "השורש דישראל הוא מפנימיות הרצון, שמצד פנימיות הרצון אין נתינת מקום לאיזה ענין אחר, ולכן יש לישראל ההכרה שהכוכבים ומזלות הם רק אמצעי כגרזן ביד החוצב (וכן השפע הגשמי הוא רק בשביל עבודת ה'), ולכן אינן עובדין אלא להקב"ה, אנא נסיב מלכא".

נני

יואו מלכי, איזה נס שאנחנו יהודיות!

אות י"א

מלני

למדנו באות ז' שהנשמה של יהודי פועלת על השֵׁכֶל שלו, שגם השֵׁכֶל יבין שצריך לבחור במלך. עכשיו הרבי יסביר לנו מה המיוחד בזה שגם השֵׁכֶל מבין.

נרני

הנשמה היא 'מקיף', והשֵׁכֶל הוא 'פנימי'. למדנו עכשיו שהשורש של ישראל הוא מפנימיות הרצון של הקב"ה. "ולכן, עיקר העילוי דבחירת ישראל בהקב"ה הוא: כשהרצון דהנשמה שלמעלה מהשכל (מקיף), נמשך ופועל גם בהשכל (פנימי)".

מלני

בעצם, לא מספיק שהנשמה תבחר באלוקות. כדי שהבחירה תהיה פנימית, זה צריך לחדור גם לשכל.

נרני

מה זה אומר שהבחירה תהיה פנימית?

מלני

"באופן שזה פועל במחשבה דיבור ומעשה". איך יודעים שמהו 'פנימי' אצלנו? כשהוא נהיה ממש חלק מאיתנו. כשהוא משפיע על איך שאנחנו חושבות, מדברות ומתנהגות.

נרני

וכשהבחירה באלוקות נהיית חלק ממני, היא נהיית אני בעצמי. עוצמתי! וכשזה חלק ממני, אני מקיימת מצוות. אני מדברת וחושבת כמו שה' רוצה.